

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1514/2017
20.07.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа Миодраг Раданчић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа Зоран Пејчић, адвокат из ..., ради вршења родитељског права, одржавања личних односа и доприноса за издржавање, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 99/17 од 07.03.2017. године, у седници већа одржаној 20.07.2017. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 99/17 од 07.03.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П2 335/15 од 15.11.2016. године, ставом првим изреке, разведен је брак странака закључен 26.06.2010. године пред матичарем у ..., Општина ..., уписан у матичну књигу венчаних за матично подручје ... под текућим бројем ... за 2010. годину. Ставом другим изреке малолетна деца странака ВВ, рођен ... године у ... и ГГ, рођена ... године у ..., поверена су тужилци као мајци на самостално вршење родитељског права, одређено је да ће се пребивалиштем деце сматрати пребивалиште и адреса мајке и наложено туженом да одмах преда малолетног ВВ тужилци. Ставом трећим изреке уређен је начин одржавања личних односа туженог са малолетном децом на начин ближе описан у ставу трећем изреке пресуде. Ставом четвртим изреке обавезан је тужени да доприноси издржавању мал. ВВ са 8.000,00 динара месечно почев од правноснажности пресуде па убудуће са обавезом плаћања до 15. у месецу за текући месец с тим што је заостале рате дужан да исплати одједном са законском затезном каматом почев од доспелости сваке рате појединачно до исплате, све преко тужилце као мајке. Ставом петим изреке обавезан је тужени да доприноси издржавању мал. ГГ са 8.000,00 динара месечно почев од 21.12.2015. године као дана подношења тужбе па убудуће са обавезом плаћања до 15. у месецу за текући месец с тим што је заостале рате дужан да исплати одједном са законском затезном

каматом почев од доспелости сваке рате појединачно до исплате све преко тужиље као мајке. Ставом шестим изреке тужени је обавезан да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 119.732,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 99/17 од 07.03.2017. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Бору П2 335/15 од 15.11.2016. године у ставу другом, трећем, четвртном, петом и шестом изреке.

Против другостепене пресуде ревизију је благовремено изјавио тужени, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), у вези са чланом 202. Породичног закона и утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, заједница живота странака престала је 03.12.2015. године, након чега се тужиља преселила код својих родитеља и сада живи у селу ... код .... Тужени по престанку заједнице повремено живи у ... са оцем, а повремено у ... са мајком у њеном стану. Према мишљењу Центра за социјални рад у ..., тужени као отац има капацитет да дужности родитеља обавља самостално и повољне стамбене услове и просторе за несметан рад и развој деце и децу треба поверити оцу. Према мишљењу Центра за социјални рад у ..., децу треба поверити мајци на самостално вршење родитељског права процењујући досадашње ангажовање мајке у одрастању деце и развојне потребе деце. Првостепени суд је покушао усаглашавање супротних стручних мишљења органа старатељстава, а како усаглашавање није било могуће, одредио је вештачење од стране вештака психолога. Према налазу и мишљењу вештака психолога, оба родитеља поседују родитељске потенцијале и имају подршку примарних породица и деца су емотивно везана за оба родитеља. Међутим, код тужиље као мајке је уочена боља способност за повлачење граница између емотивног и рационалног, као и између партнерских и родитељских односа, боље изграђен ауторитет и за разлику од оца има развијену способност активног слушања. Код ње није уочена индоктринација и уплитање деце у партнерску проблематику, чији се елементи код оца уочавају, па је у интересу деце да родитељско право врши мајка, уз предложени начин одржавања личних односа, као у изреци првостепене пресуде. Потребне мал. деце за исхраном, одећом, обућом, средствима за хигијену, разоноду и сл. утврђене су за мал. ВВ старог ... година у износу од 16.000,00 динара, а за мал. ГГ стару ... године у износу од 14.000,00 динара. Тужиља је незапослена, живи у заједници са родитељима и баком, њен отац остварује примања по основу самосталног рада, бака прима

пензију и њихово домаћинство обрађивањем пољопривредне имовине и гајањем свиња обезбеђује основне животне намирнице. Тужени је у радном односу у ... и у августу месецу 2016. године остварио је зараду у износу од 88.491,00 динара, а у септембру исте године у износу од 79.980,00 динара. Нема других обавеза издржавања. Минимална сума издржавања у време пресуђења износи 20.982,00 динара.

На овако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилно применили материјално право када су децу странкаа поверили мајци на самостално вршење родитељског права, уредили модел виђања мал. деце са оцем као према предлогу вештака и обавезали туженог да доприноси издржавању деце у износу од по 8.000,00 динара за свако дете, применом члана 6. став 1, 266. став 1, 61, 73, 154. став 1, 160. и 270. Породичног закона.

Ревизијом се неосновано оспорава одлука о поверавању деце указивањем да је Центар за социјални рад у Бору дао мишљење да је у најбољем интересу деце да буду поверена туженом, због чега је према члану 270. Породичног закона, одлуку требало засновати на предлогу овог центра.

Према члану 270. Породичног закона, пре него што донесе одлуку о заштити права детета или о вршењу односно лишењу родитељског права, суд је дужан да затражи налаз и стручно мишљење органа старатељства, породичног саветовалишта или друге установе специјализоване за посредовање у породичним односима.

Према члану 271. став 3. ЗПП, који се на поступке у вези са породичним односима примењује по члану 202. Породичног закона, суд ће на рочишту да расправи примедбе и покушаће да усагласи налазе и стручна мишљења вештака. Према ставу 4, ако се на рочишту не усагласе налази и стручна мишљења вештака, односно ако суд сматра да битне чињенице нису довољно расправљене, суд ће да одреди ново вештачење које ће да повери другом вештаку и о томе ће да обавести странке. Имајући у виду да су мишљења Центра за социјални рад у ... и Центра за социјални рад у ... у супротности и да усаглашавање није било могуће јер су оба органа остала при свом мишљењу, нижестепени суд је правилно одредио вештачење по вештаку психологу, и предлог вештака да се деца повере мајци прихватио као стручан и образложен, отклањањем примедби туженог.

Ревизија погрешно интерпретира мишљење вештака психолога истицањем да је као одлучујући критеријум за давање предлога узета процена да ће у том случају деца имати несметан и редован контакт са оцем док амбијент живота деце нити материјални услови нису битни. У одговору на примедбе туженог од 14.10.2016. године, вештак је објаснила да у процени родитељских компетенција за вршење родитељског права, један од битних критеријума је процена потенцијала родитеља коме се поверава вршење родитељског права да схвати значај редовних контаката детета са другим родитељем као и улогу другог родитеља у животу

детета, што је елементарно дечије право и представља један од највећих интереса детета и потребу да након дезинтеграције породице настави да има оба родитеља. Материјалне прилике родитеља су другоразредног значаја, изузев ако је родитељ без елементарних средстава за живот и нема ничију подршку у подизању деце. Имајући у виду да је налазом вештака психолога образложен најбољи интерес деце, правилно је на њему заснована одлука о поверавању у смислу члана 266. став 1. Породичног закона.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић